

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1551

гр. София, 14.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
закрито заседание на 14.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

като разглежда дело номер **2489** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Депозирана е молба от М. Д. А. и В. Д. А. за изменение на Решение № 39207 от 25.11.2025 г. по настоящото дело в частта относно разноските.

Насрещната страна - Столична община, изразява становище за неоснователност на молбата.

Искането е допустимо, но неоснователно.

Разрешението относно присъждането на съдебни разноски за адвокатско възнаграждение и по-специално – как и до кой момент следва да бъде надлежно доказано неговото изплащане, е дадено в Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. на ВКС по тълкувателно дело № 6/2012 г. на ОСГТК. Въпросът за времевите предели за предявяване и за доказване на реалното заплащане на разноските за адвокатски хонорар е разрешен по обвързващ съда начин с цитираното тълкувателно решение – т.11, според което претенцията за разноски може да бъде заявена, респ. доказана валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция. След тази фаза на процеса страните не могат да въвеждат нови искания, нито да представят нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им искане по време на производството.

Следователно дължимото присъждане на разноски е обусловено от надлежното им доказване до приключване на делото в съответната инстанция.

В случая доказателства за уговорен и реално заплатен хонорар за адвокатска защита не са ангажирани до постановяването на заключителното за съдебното производство решение. Договорът от 21.02.2025 г. за правна защита и съдействие, служещ и като разписка на заплатеното в брой адвокатско възнаграждение, е депозиран за първи път едва на 03.12.2025 г. с молбата по чл. 176а АПК, т.е. след произнасянето на съда с краен акт. Несвоевременното доказване на разходите за адвокатско възнаграждение е преклудирало правото на възстановяването им, независимо дали действително са направени.

Изложеното мотивира съда да отхвърли исканото изменение на решението в частта за разноските. Воден от горното и на основание чл. 176а АПК, Административен съд – София - град, Второ

отделение, 38 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. Д. А. и В. Д. А. за изменение на Решение № 39207 от 25.11.2025 г. по адм. дело № 2489/2025 г. по описа на Административен съд – София – град в частта относно разноските.

Определението е окончателно.

СЪДИЯ: